

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 349/2020-33

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. júla 2020 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Rastislava Kaššáka a Miloša Maďara (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľky obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátskou kanceláriou ŠTEPANOVSKEJ & Partners, s. r. o., Žellova 6, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát Mgr. Peter Štepanovský, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. 3 Cob 25/2019 a jeho uznesením sp. zn. 3 Cob 25/2019 zo 7. marca 2019 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutého postupu a rozhodnutia a sťažostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. mája 2019 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. 3 Cob 25/2019 a jeho uznesením sp. zn. 3 Cob 25/2019 zo 7. marca 2019 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“).

2. Z ústavnej sťažnosti, príloh k nej pripojených, ako aj z vyžiadaného spisu Okresného súdu Bratislava II (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 58 Cb 21/2018 (ďalej aj „vyžiadaný spis“) vyplýva, že okresným súdom bol na základe žaloby obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalobkyňa“), vedený spor proti sťažovateľke ako žalovanej o splnenie povinnosti uzavrieť zmluvu.

3. Žalovaná sa spolu s podanou žalobou domáhala aj vydania neodkladného opatrenia, ktorým by okresný súd zakázal sťažovateľke nakladať s tam špecifikovanou nehnuteľnosťou v jej vlastníctve.

4. Okresný súd uznesením sp. zn. 58 Cb 21/2018 zo 16. januára 2019 návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania. Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu podala žalobkyňa odvolanie, na základe ktorého krajský súd napadnutým uznesením zakázal žalovanej nakladať s tam špecifikovanou nehnuteľnosťou v jej vlastníctve, a to až do právoplatnosti rozhodnutia okresného súdu o žalobe o splnenie povinnosti sťažovateľky uzavrieť zmluvu o uzavretí budúcej kúpnej zmluvy, vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 58 Cb 21/2018.

5. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti namieta, že krajský súd rozhodol o podanom odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bez toho, aby počkal na uplynutie lehoty, ktorá bola sťažovateľke určená na vyjadrenie k podanému odvolaniu. V tomto kontexte sťažovateľka uvádza: *«Vo Výzve Krajský súd v Bratislave uvádza, že sťažovateľ má právo vyjadriť sa k Odvolaniu písomne v lehote 3 dní. Posledným dňom tejto sudcovskej lehoty bol deň 11.03.2019, nakoľko Výzva bola sťažovateľovi doručená dňa 07.03.2019 a dňa 10.03.2019 bola nedeľa...»*

... sťažovateľ sa k Odvolaniu písomne vyjadril svojím podaním zo dňa 11.03.2019 (ďalej len „Vyjadrenie k Odvolaniu“), pričom Vyjadrenie k Odvolaniu zaslal Krajskému súdu v Bratislave e-mailom dňa 11.03.2019 a následne dňa 12.03.2019 aj prostredníctvom Ústredného portálu verejnej správy.

Sťažovateľ sa teda v rámci možností k Odvolaniu písomne vyjadril, a to ešte v rámci extrémne krátkej sudcovskej lehoty stanovenej vo Výzve.»

6. Sťažovateľka poukazuje na skutočnosť, že 14. marca 2019 jej bolo doručené napadnuté uznesenie. V napadnutom uznesení krajský súd uvádza, že sťažovateľka sa k odvolaniu nevyjadrila. V skutočnosti sa však k odvolaniu vyjadrila, a to v súdom určenej lehote.

7. Podľa názoru sťažovateľky boli napadnutým uznesením krajského súdu, ako aj postupom tohto súdu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, porušené v ústavnej sťažnosti označené práva, keď krajský súd závažným spôsobom porušil čl. 9 a § 329 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a o podanom odvolaní rozhodol bez oboznámenia sa s vyjadrením sťažovateľky, čím porušil jej právo na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré sa okrem iného vysporiada aj s jej procesnou obranou.

8. Vzhľadom na uvedené sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vo veci samej nálehom rozhodol:

„I. Základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a právo

sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07.03.2019, č. k. 3006/25/2019-237, ako aj postupom Krajského súdu v Bratislave, ktorý predchádzal vydaniu tohto uznesenia bolo porušené.

II. Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07.03.2019, č.k. 3Cob/25/2019-237 sa zrušuje a vec sa vracia Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

III. Sťažovateľovi sa priznáva finančné zadostučinenie vo výške 10.000,00 EUR (slovom desaťtisíc eur), ktoré je Krajský súd v Bratislave povinný uhradiť sťažovateľovi v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

IV. Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov konania, ktorú je Krajský súd v Bratislave povinný uhradiť sťažovateľovi v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

9. V súlade s čl. X bodom 5 písm. c) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 v znení dodatku č. 1 bola vec 17. októbra 2019 pridelená sudcovi spravodajcovi Milošovi Maďarovi a v zmysle čl. II bodu 3 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2020 v znení dodatku č. 1 bola prejednaná v prvom senáte ústavného súdu v zložení Jana Baricová – predsedníčka senátu, Rastislav Kaššák a Miloš Maďar.

II.

Právomoc ústavného súdu a relevantná právna úprava

10. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

11. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je s účinnosťou od 1. marca 2019 zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

13. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

14. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc, b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37, c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom, d) ktorý je neprípustný, e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou, f) ktorý je podaný oneskorene, g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

15. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

16. Podľa čl. 36 ods. 1 listiny každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

17. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený.

III.

Posúdenie vecí ústavným súdom

18. Podstata ústavnej sťažnosti sťažovateľky spočíva v námietke porušenia jej základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a jej práva na spravodlivé súde konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v dôsledku skutočnosti, že krajský súd jej odňal právo konať pred súdom, keď vydal napadnuté uznesenie bez toho, aby jej umožnil ešte pred rozhodnutím sa k veci vyjadriť, a tak sa vysporiadať s jej procesnou obranou. Krajský súd pred vydaním napadnutého uznesenia síce sťažovateľku vyzval na vyjadrenie sa v trojdňovej lehote, avšak na jej uplynutie nepočkal a hneď v prvý deň jej plynutia vydal napadnuté uznesenie, čím „*celkom zjavne závažným spôsobom*“ porušil čl. 9 a § 329 ods. 1 CSP, a tak porušil aj jej v ústavnej sťažnosti označené práva.

19. Ústavný súd si v rámci predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti vyžiadal od okresného súdu spis sp. zn. 58 Cb 21/2018, z ktorého zistil, že konanie vedené okresným súdom pod touto spisovou značkou bolo po podaní ústavnej sťažnosti právoplatne skončené, a to na základe uznesenia okresného súdu sp. zn. 58 Cb 21/2018 z 15. júla 2019, ktorým okresný súd konanie zastavil a rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 15. júla 2019.

20. Podľa § 333 CSP neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

21. Pre každé časovo obmedzené neodkladné opatrenie platí, že uplynutím stanoveného času zaniká *ex lege*. Zánik jeho účinkov sa viaže na objektívnu skutočnosť, ktorou je uplynutie času.

22. Z povahy inštitútu ústavnej sťažnosti vyplýva, že ústavný súd je povolaný zasiahnuť len v tom prípade, pokiaľ boli právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom porušené ústavne zaručené práva sťažovateľa a zároveň je toto porušenie v dobe

rozhodovania ústavného súdu stále aktuálne a bezprostredné. Uvedený názor akceptuje princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do rozhodnutí všeobecných súdov, ktorým sa ústavný súd pri rozhodovaní o ústavných sťažnostiach riadi.

23. Aj keď sťažovateľke v preskúvanom prípade nemožno uprieť opodstatnenosť jej tvrdení obsiahnutých v ústavnej sťažnosti, ktoré boli aktuálne v čase jej podania, bez významu nie je skutočnosť, že konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 58 Cb 21/2018 bolo zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby žalobkyňou, s ktorým sťažovateľka výslovne súhlasila (na č. l. 320 vyžiadaného spisu, pozn.), a to v dôsledku mimosúdnej dohody, ktorú uzatvorila so žalobkyňou.

24. Napadnuté uznesenie krajského súdu, ktorého existencia bola časovo obmedzená do právoplatného skončenia konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 58 Cb 21/2018, zaniklo zo zákona 15. júla 2019. Ústavný súd konštatuje, že spor medzi sťažovateľkou a žalobkyňou bol vyriešený „inou cestou“, čím pre sťažovateľku stratilo svoj význam autoritatívne rozhodnutie daného sporu všeobecným súdom.

25. V priebehu konania o ústavnej sťažnosti teda zanikol predmet prieskumu ústavného súdu, o ktorom sťažovateľka tvrdila, že ním boli porušené ňou označené základné práva a ktorého zrušenia sa domáha v petite ústavnej sťažnosti. Za danej situácie ústavný súd konštatuje, že v čase rozhodovania ústavného súdu stratili z ústavnoprávneho hľadiska svoje opodstatnenie námietky sťažovateľky obsiahnuté v jej ústavnej sťažnosti, ktorými napáda porušenie procesných ustanovení krajským súdom, a to jeho napadnutým uznesením, ktoré medzičasom zaniklo, ako aj postupom, ktorý jeho vydaniu predchádzal.

26. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

27. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľky uvedenými v petite jej ústavnej sťažnosti nezaoberal, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody podľa ústavy,

alebo ľudského práva alebo základnej slobody podľa kvalifikovanej medzinárodnej zmluvy, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. júla 2020

Jana Baricová
predsedníčka senátu